

Τῇ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Ἦχος Δ̣̣̣̣̣̣ Δ̣̣̣̣̣̣

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον
Ταχύ προκατάλαβε

ᾠχος ᾠδῆς Δι

Ἄ οἱ προ σκιρ τη σα τε χει ρας κρο τουν
τες πι στως και πο θω α θροι σθη τε ση με
ρον χαι ρον τες και φαι δρω σα λα λα ζον τες παν
τες εν ευ φρο συ νη του Θε ου γαρ η Μη τηρ
μελ λει των ε πι γει ων προς τα α νω α παι ρειν
εν δο ξω σ ην εν υ μνοις α ει ως Θε
ο το κον δο ξα ζο μεν

Κατάληξις:* δο ξα ζο με ε εν

Δόξα... Καὶ νῦν... (Τό ὡς ἄνω)

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Κάθισμα τῆς Θεοτόκου
ᾠχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Εἰς τὰ οὐράνια, μετὰ τὴν κοίμησιν, ἀνῆλθες Πάναγνε, ψυχῇ καὶ σώματι, τοῦ σοῦ Υἱοῦ θεοπρεπῶς, ἄνωθεν καταβάντος, τὸν δὲ ἐφορμήσαντα, ἀνατρέψαι σὸν φέρετρον, ἀνοσιουργότροπον, θεία δίκη ἐπέταξε. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Κάθισμα τῆς Θεοτόκου
ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν νῦν σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

‘Ο Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Προεόρπιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρπιος
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὥδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθέने, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἁμαρτίας Παρθέने· διὰ τοῦτο σε πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου,
Ὡδὴ α' ᾠχος πλ. δ'
Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἔσοπρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, παρίστασαι Μάκαρ ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαία, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἔσομένων ἐμυήθης, ὥς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

Δόξα...

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥυόμενος ὥφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰώνων, γνωριζόμενος.

Προεόρτιος
Ὡδὴ γ' Ὕψχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα
Ὁ Εἰρμὸς

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου
χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα,
παραδόξου ἐνώσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι,
σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ κύησις
Ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ
σεπτὴ σου Μετάστασις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια
πάναγνε, οὔσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε,
καθαρώτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου
Ὡδὴ γ'
ᾠχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανερώσας ἔκβασιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Δόξα...

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφῆτα, φωτισμοῖς αὐγαζόμενος.

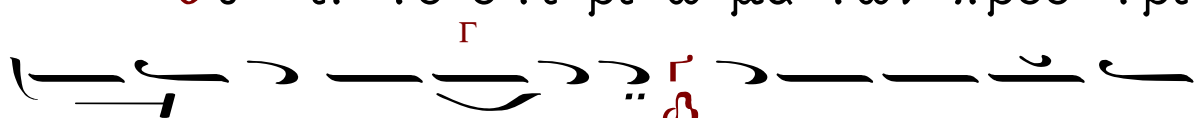
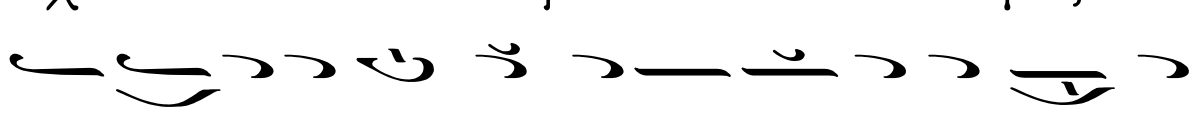
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας Πάναγνε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
 Ὁ Εἰρμός . Ἦχος πλ. δ'
 Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
 Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
 ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λ' ἁ Γᾶ

 Cυ εἰ το στε ρε ω μα των προσ τρε

 χο ον των σοι Κυ ρι ε συ εἰ το φως των

 ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα

 μου ου ου ου

Κάθισμα τοῦ Προφήτου

ᾠχος πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἄγνὸν καὶ ἄμωμον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφῆτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Προεόρτιον

ᾠχος γ΄ Τὴν ὠραιότητα

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου

ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμὸς

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ' Ἑπεφάνης σήμερον

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος

Νῦν εὐφραινέσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μόλει, πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἄρπάσασαι αὐτούς, ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· Χαῖρε θησαυρὲ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης, Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι

Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας εἴσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἦρθη ἡδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου Ἐπισκόπου
Ἀπαμείας.

Στίχοι

Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,
Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνεις κνίσση Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον
ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχοι

Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν
Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον
ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Τιμωτέρα. Ὡχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ὡχος λ᾿ Νη — Γα

Στίχος: α' ^χ ^N ^Γ
^δ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

^N ^Γ
τον Κυ ρι ον ^δ και η γαλ λι α σε το

^χ ^δ
πνευ μα μου ^δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

^δ
μου ^δ

^Π ^Γ
^δ ^Π ^Γ
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^δ

^Π ⁺
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

^Γ ^Π ^Δ ^Γ
^δ ^δ ^δ ^δ
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

^Γ
γον τε κου σαν ^δ την ον τως Θε ο το κον σε

^Γ
με γα λυ νο μεν ^δ

Στίχος β' ^Γ
^δ ^δ ^δ ^δ ^δ ^δ ^δ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^N ^Γ ι δου

γαρ α πο του νυν ^χ ^Δ ^q μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι ^Γ ^Δ

^Γ ^Π την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ ^Γ ^Π την α δι α φθο ρως ^Δ ^q Θε ον Λο

γον τε κου σαν ^Γ ^Δ την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν ^Γ ^Δ

Στίχος γ' ^χ ^Γ ^Δ Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Γ ^Δ και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^N ^Γ ^Δ και το ε λε ος

των

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νομεν

Σπύχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν

τας ε ζα πε στει λε κεν ους

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νο μεν
 Στήχος στ' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος
 Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

 μεγαλυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

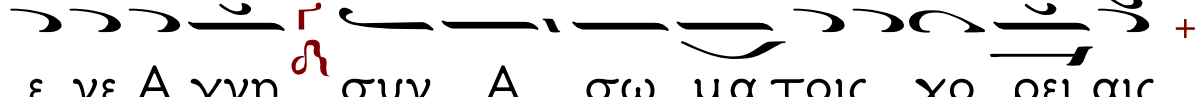
ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
 σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις
 χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

ᾠχος λπδ

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο

 γου ου μεν οι δι α σου σε σω σμε νοι Πα ρ θε

 ε νε Α γνη συν Α σω μα τοις χο ρει αις

 σε με γα λυ υ νο ον τε ς

ᾠχος λπδ

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα
 κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει
 μα κα ριστον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου ημων την τι μι ω τε
 ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
 α συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ σὺ προέφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαία, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, οὗ ἁληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὁμοιον

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν
Σπικηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων,
πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ἦθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ
σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ὅμοιον

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας,
πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον
πλάστην, οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

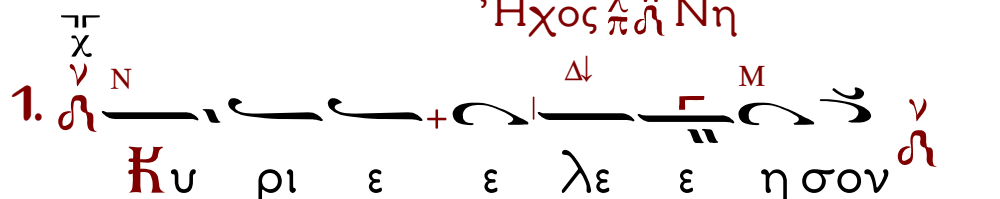
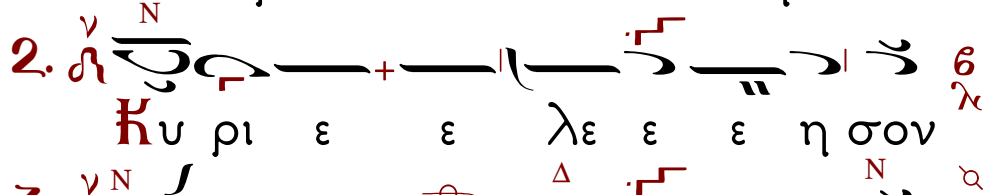
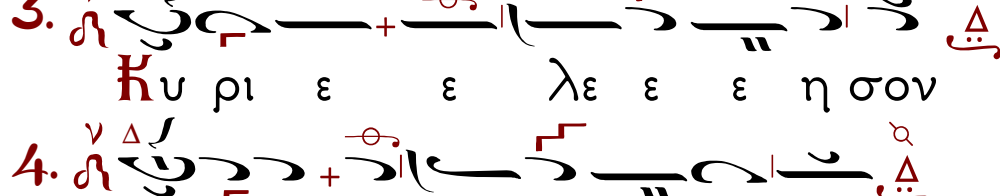
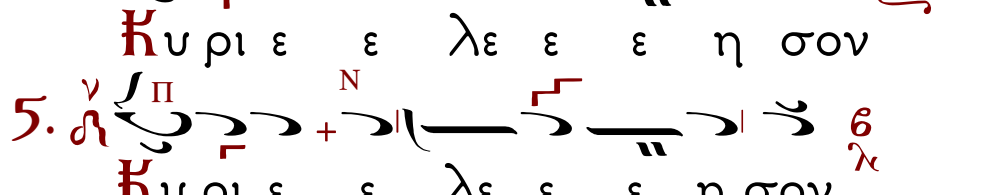
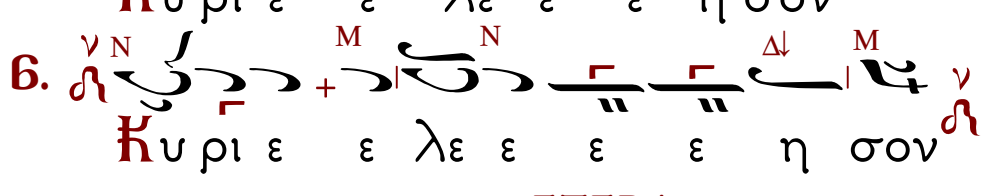
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

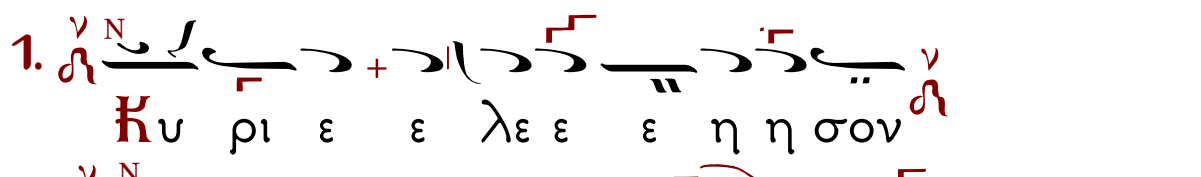
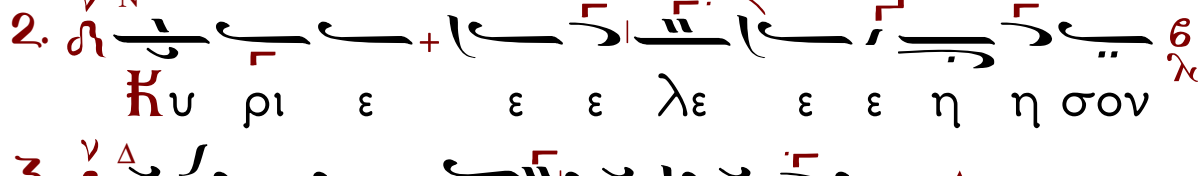
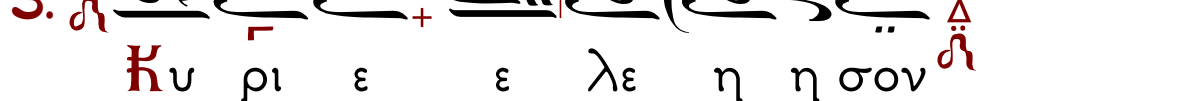
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' ἁ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

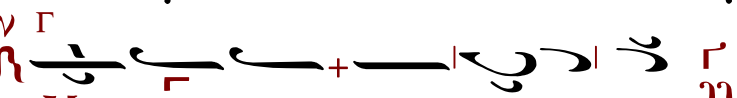
ΕΤΕΡΑ

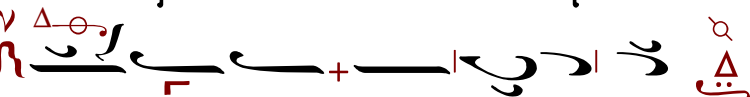
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

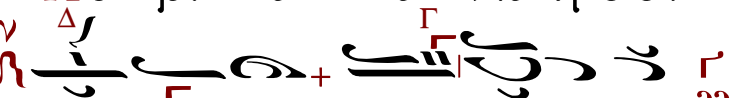
4. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^α

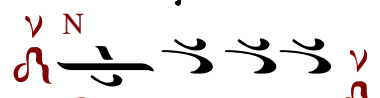
7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^η

9. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

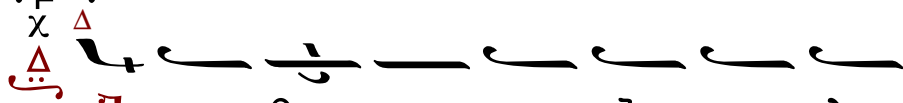
11. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^α

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε ^ν ^α

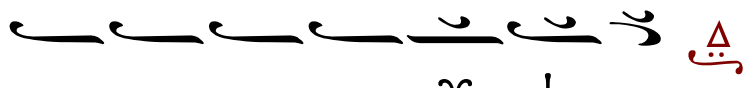
Ἀντίφωνο Α΄

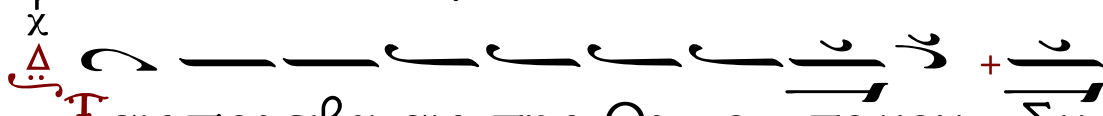
Ἦχος Δι

 Ἀ μην-ην

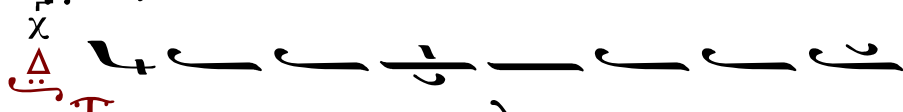
Σπχ. α'
 Ἀ γα θον το ε ξο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η-μας

Σπχ. β'
 Του α να γ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

 σου κα τα νυκτα

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

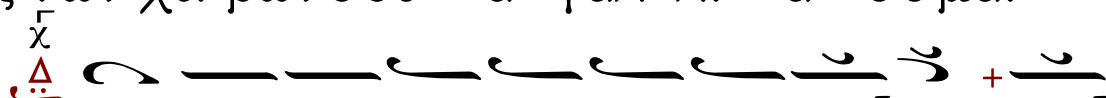
τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανᾶς με Κυ ρι ε

+ **Ε** εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 γοις των χειρων σου α γαλ λι α σομαι

^χ **Ε** αις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπχ. δ' ^χ **Ο** τι ευθυς Κυ ρι ος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν α δι κι α

 εν αυτω

^χ **Ε** αις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασιλευ

σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδυσάτο

ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσάτο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

Σπχ. β' Γ Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

 Δ B

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' Γ Δ

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοιτης θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

λοις ο Κυ ρι ος

 Δ B

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' Γ Δ

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

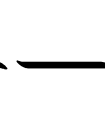
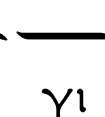
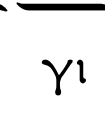
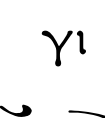
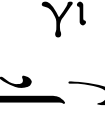
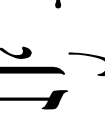
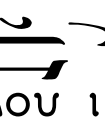
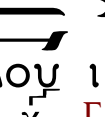
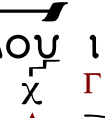
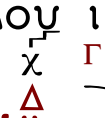
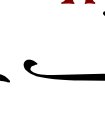
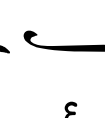
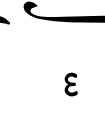
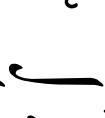
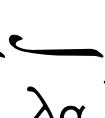
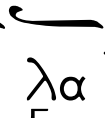
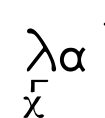
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ
ἀϋλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν
εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने,
Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Ι' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ὦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **β' 1:1-7**

Αδελφοί, Παῦλος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως, ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. Εἴ τε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε

παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ̣̣̣ Πα Ἑναρμόνιος

Ἑ
 ει ει εις
 Α γι ος
 ει ει εις
 Κυ υ
 ρι ι ι ος
 Ι η σους Χρι στος
 εις δο ζαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Ἦχος ᾠδῶν

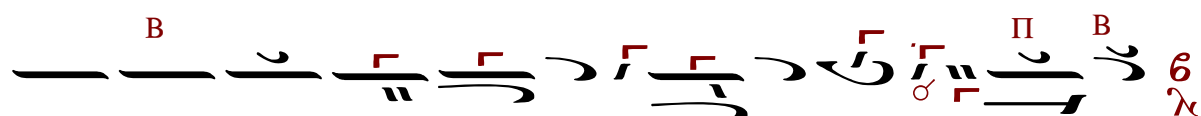
B
 6 λ
 G
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
 Α α μην

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
^{κ↓} πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων ^χ₉
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

ᾠχος λδ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ζη η ηλ θεν ο φθο
ο ο ο ογ γος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

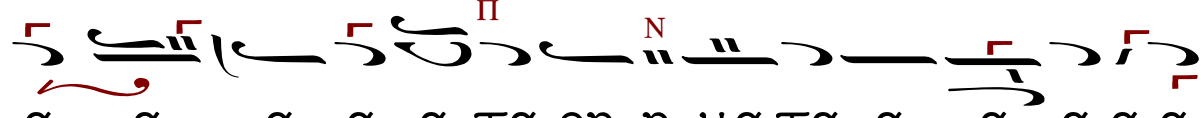
 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης

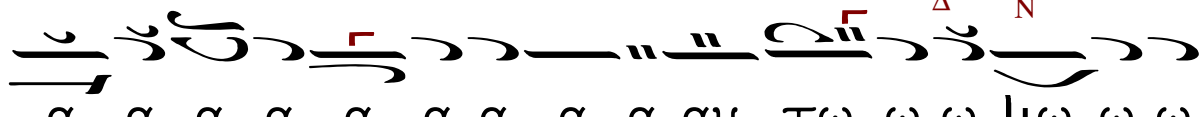
 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α

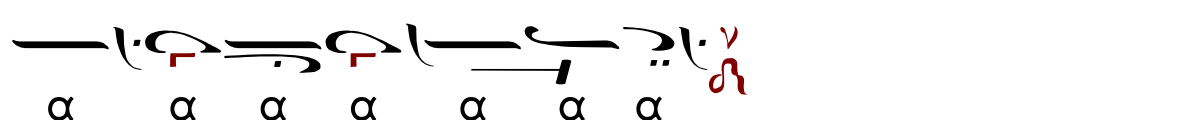
 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω

 ω ων Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

 Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

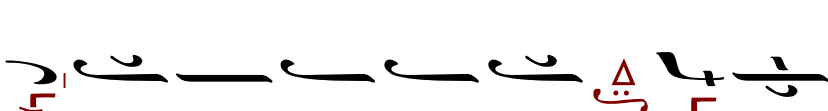
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν

 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

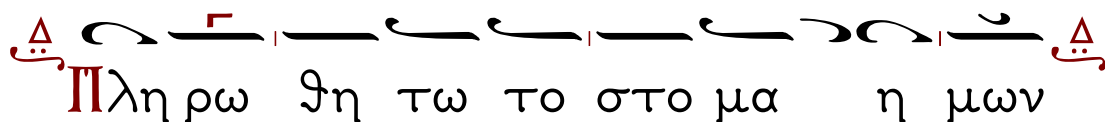
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇

 Ἄ μην α μην α μην εις α

 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

 ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
 Ἀ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
        (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη
 η η

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

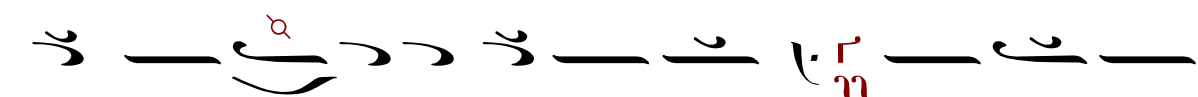
Θεοτοκία εις ἤχον Βαρύν. Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ευσης με αν θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να
γι α δε ε σποι να α α αλ λα δε ζαι
δε ε η σι ι ιν του ι κε ε του σου θλι
ψις γαρ ε ε ε χει με φε ε ε ε
ε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο νων τα
το ξε ευ μα τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι
αι ου ου δε που ου προ σφυ υ υ γω ο

 α α θ λ ι ο ς παν το θ εν πο λε μου ου με νο ς

 και πα ρ α μ υ θ ι ι ι αν ου κ ε χ ω π λ η η ν σου

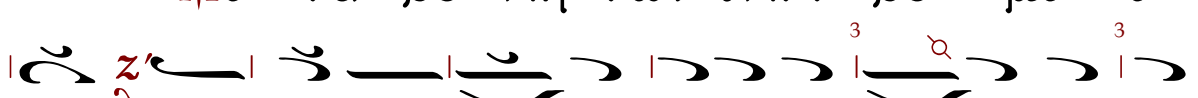
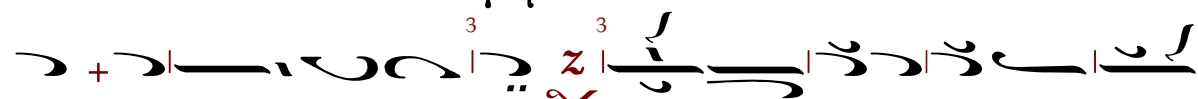
 Δ ε ε σ πο ι να του κο ο ο σ μου ε λ π ι ς και

 προ στα σ ι ι α των πι στ ω ν μη μου πα

 ρ ι ι δ η ς τη ν δε ε η σ ι ι ι ν το ο συ μ φ ε ε

 ρ ο ν ποι η η σ ο ν

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λ η των θ λ ι ι βο με ε

 ν ω ν α πα λ λα γ η των α α σ θ ε νο υ ο υ ο υ ν τ ω

 ω ν υ πα αρ χ ου σα Θε ο το ο κε Πα ρ θ ε

 ε νε σω ζ ε πο ο λ ι ν και λα ο ν των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
 ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
 Ἱεροφάνη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.